

Η εορτή του Ευαγγελισμού και Δοξολογία στον Παλιό Μητροπολιτικό Ναό της Βεροίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Με λαμπρότητα εορτάστηκε στον ιστορικό Παλιό Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Παύλου και Πέτρου Βεροίας η Θεομητορική Εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και η Εθνική επέτειος της 25ης Μαρτίου.

Την Τετάρτη 25 Μαρτίου το πρωί τελέστηκε ο εόρτιος Όρθρος και η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Ποιμενάρχου μας, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και τον θείο Λόγο.

Στη συνέχεια τελέστηκε επίσημη Δοξολογία παρουσία των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών και ακολούθησε η εκφώνηση του πανηγυρικού της ημέρας

από τον Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. Αρσένιο Χαλδαιόπουλο, ενώ της εκκλησιαστικής τάξεως επιμελήθηκε ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. Δημήτριος Μπακλαγής.

Ακολούθησε τρισάγιο και κατάθεση στεφάνων στο ηρώο της πόλεως, ενώ ο εορτασμός ολοκληρώθηκε με τη μαθητική και τη στρατιωτική παρέλαση στην οδό Μητροπόλεως.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Τό άπ' αιώνας μυστήριο ανακαλύπτεται σήμερα, καί ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ Υἱός ἀνθρώπου γίνεται».

Μέ τούς λόγους αὐτούς περιγράφει ὁ ἱερός ὑμνογράφος τό θαῦμα τό ὁποῖο ἐορτάζουμε σήμερα, τήν ἀποκάλυψη τοῦ ἀπ' αἰῶνος ἀποκρύφου καί κεκρυμμένου ἀπό ἀγγέλους καί ἀνθρώπους μυστηρίου τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τούς ἀνθρώπους καί τήν ἀρχή τῆς πραγματώσεως τῆς σωτηρίας καί τῆς ἀπολυτρώσεώς τους ἀπό τά δεσμά τῆς ἀμαρτίας.

Μυστήριο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ εἶναι τό σχέδιο τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Μυστήριο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἐπισκίαση τῆς Κεχαριτωμένης Κόρης τῆς Ναζαρέτ διά τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, προκειμένου νά διακονήσει

τό μέγα αυτό μυστήριο.

Μυστήριο είναι και ο χρόνος και ο τρόπος που συντελείται ή αποκάλυψη.

Γιατί όμως όλα αυτά είναι και θεωρούνται μυστήρια;

Γιατί είναι έργα της αγάπης του Θεού. Είναι έργα του Θεού, ο οποίος «αγάπη ἐστίν». Και καθώς ο Θεός είναι απεριγραπτος και ανεξιχνίαστος, έτσι και η αγάπη του είναι απεριγραπτή και ανεξιχνίαστη από τον άνθρωπο.

Τό σχέδιο του Θεού για τή σωτηρία του ανθρώπου υπήρχε, όπως ψάλλει ο ιερός ύμνογράφος, «ἀπ' αἰῶνος», αλλά ούτε οι ἄγγελοι ούτε οι ἄνθρωποι μπορούσαν να τό δοῦν και να τό κατανοήσουν, γιατί δέν διέθεταν τήν αγάπη του Θεού και δέν ἦταν ἔτοιμοι να τήν δεχθοῦν.

Πολλές φορές οἱ ἄνθρωποι ζητοῦμε ἀπό τόν Θεό ἕνα θαῦμα, ζητοῦμε να μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό μία δυσκολία, ἀπό μία ἀσθένεια, ἀπό κάποιο πρόβλημα, ἀλλά ο Θεός δέν μᾶς ἀπαντᾷ και φαίνεται σαν να μήν ἀκούει. Δέν ἰσχύει όμως αυτό. Ὁ Θεός ἔχει ἤδη τό σχέδιό του και περιμένει να ἔλθει τό πλήρωμα του χρόνου, ἡ στιγμή που θά εἴμεθα σέ θέση να ἀποδεχθοῦμε τήν πρότασή του και να μᾶς χαρίσει τή λύτρωση. Γι' αυτό και περίμενε ο Θεός τόσους αἰῶνες, μέχρι να ἔλθει στή γῆ ἡ Παναγία Παρθένο, μέχρι ἐμεῖς να εἴμαστε σέ θέση να ἀποδεχθοῦμε τό μυστήριο και τό θαῦμα του.

Και ἔάν ἡ ἀνθρωπότητα περίμενε πολλούς αἰῶνες για να ἔλθει στόν κόσμο ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἡ ὁποία μέ τήν ὑπακοή της στήν ἐπιλογή του Θεού ἔκανε τό μυστήριο τῆς σωτηρίας ὁρατό και αἰσθητό στους ἄνθρώπους, τό εὐσεβές Ἔθνος μας παρέμενε περισσότερο ἀπό τετρακόσια χρόνια ὑπόδουλο στόν ἀλλόθρησκο και βάρβαρο κατακτητή, μέχρι να ἔλθει ἡ στιγμή να ἀποκαλυφθεῖ τό σχέδιο του Θεού για τήν ἀπαλλαγὴ του ἀπό τή σκλαβιά.

Και ἔάν τήν πρώτη φορά ἦταν ο ἀρχάγγελος Γαβριήλ που ἔφερε τή χαρμόσυνη εἶδηση στήν Παναγία Παρθένο, που ὑπάκουσε χωρίς δεύτερη σκέψη στό θέλημα του Θεού, τή δεύτερη φορά τό χαρμόσυνο μήνυμα για τό Γένος μας ἦλθε τήν ἑορτή του Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἀκούσθηκε ἀπό τά χεῖλη του ἡρωικοῦ ἐπισκόπου Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ, που εὐλόγησε στό ὄνομα του Θεού τά ὄπλα τῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ἐπαναστάσεως του 1821 στή Μονή τῆς Ἁγίας Λαύρας, εὐλόγησε τά ὄπλα ὄλων ἐκείνων που μέ ὑπακοή στό κάλεσμα τῆς πατρίδος και τῶν πατέρων τους, οἱ ὁποῖοι ἀντιστάθηκαν και ἀγωνίσθηκαν μέ κάθε τρόπο για να διατηρήσουν τήν πίστη τους, για να διατηρήσουν τή γλώσσα και τήν ἱστορία τους, για να διατηρήσουν τήν ἐθνική τους ταυτότητα και να μήν ἀλλοιώσουν οὔτε στό ἐλάχιστο τήν εὐλαβὴ παρακαταθήκη του Γένους μας, πῆραν τά ὄπλα και

ἀποφάσισαν νά πολεμήσουν, γιά νά ἐλευθερώσουν τήν πατρίδα.

Καί εἶναι ἀπόλυτα βέβαιο ὅτι χωρίς τήν πίστη στόν Θεό καί χωρίς τή βοήθειά του, τίποτε δέν θά εἶχαμε ἐπιτύχει σ' αὐτόν τόν δίκαιο ἀλλά καί δύσκολο ἀγώνα, γιά τόν ὁποῖο χρειάζοταν τόλμη καί ἀποφασιστικότητα, ἐνότητα καί ὁμοψυχία, ἀφιέρωση καί ἀφοσίωση στόν στόχο, χωρίς νά δίδει κανεῖς σημασία στό προσωπικό του συμφέρον ἀλλά ἀποκλειστικά στό κοινό καλό.

Διπλό, λοιπόν, τό μυστήριο πού ἐορτάζουμε σήμερα: τόν Εὐαγγελισμό τῆς Παναγίας μητέρας μας καί τόν εὐαγγελισμό τῆς σωτηρίας πατρίδος μας. Διπλή γι' αὐτό καί πρὸς τόν Θεό καί πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο ἡ εὐγνωμοσύνη καί ἡ εὐχαριστία γιά τή μεγάλη αὐτή ἀποκάλυψη καί δωρεά.

Μεγάλη ὅμως εἶναι καί ἡ εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τούς γενναίους ἀγωνιστές καί ἥρωες τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.

Ἄν οἱ ἅγιοι Νεομάρτυρες πότισαν μέ τό αἷμα τους τό δένδρο τῆς πίστεως στόν Χριστό, οἱ ἥρωες τοῦ 1821 πότισαν μέ τό αἷμα τους τό δένδρο τῆς ἐλευθερίας τοῦ Γένους μας, γιά νά ἀπολαμβάνουμε ἐμεῖς σήμερα καί τά δύο, ἀλλά καί νά θυμόμαστε καθημερινά τί ὀφείλουμε καί στόν Θεό καί στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί στούς πατέρες μας. Καί ὄχι μόνο νά τό θυμόμαστε, ἀλλά καί νά προσπαθοῦμε μέ

τήν ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί μέ τήν ἀφοσίωσή μας στό κοινό καλό, τό καλό τῆς πατρίδος καί τοῦ Ἔθνους νά ἀποδεικνυόμεθα ἀντάξιοί τους.